

kunde gøres til Fremme af Folkeoplysningen, burde gøres, og at de Midler, som brugtes dertil, var vel anvendte. Jeg har i mange Aar arbejdet for Aftenskolen, jeg har ogsaa fra denne Plads talt om den, og jeg er for Tiden med i Arbejdet paa den konfirmerede Ungdoms fortsatte Undervisning. Jeg tror, at naar Børnene ved Hjælp af disse Børnebogsamlinger faar Lyst og Lejlighed til at læse, vil det bevirke, at Læselysten overalt vinder Fremgang. Til at begynde med er Læsningen vel Romanlæsning, men vi har ogsaa Skønlitteratur, hvoraf der kan hentes meget belærende Stof, og som kan være frugtbringende baade for unge og gamle. Men jeg tænker mig Muligheden af, at det skal komme dertil, at ogsaa de, der tørster efter Visdom, kan jeg nok sige, de, der oplæres i et Fag ved Hjælp af Bibliotekerne, kunde faa Støtte til Selvstudier. Det kan ikke nægtes, at der i de lange Vinteraftener paa Landet er rig Lejlighed til Læsning, og man hører undertiden, det bliver sagt, at man maa da læse for at fordrive Tiden eller, som man siger, „slaa Tiden ihjel“. Men det er ikke den rigtige Læsning. Læsning i en ledig Stund er noget helt andet end meget af det, der ellers beskæftiger Ungdommen ude paa Landet. Derfor ønsker jeg, vi kunde naa dertil, at Folkebiblioteker, Sognebiblioteker og Børnebogsamlinger kunde komme til at staa i et klarere og bedre Lys for Befolkningen, end de har gjort hidtil. Jeg tror, der kan udrettes en hel Del ad den Vej. Ude paa Landet mangler vi i Modsætning til Byerne Bibliotekarer, og vi mangler næsten altid Læsestuer eller Læsesale, som de findes i de større Byer i Forbindelse med Biblioteker. Vi er uheldigt stillede i saa Henseende, idet Afstandene er for lange i Forhold til Befolkningsantallet.

Hvad der gælder med Hensyn til Bibliotekerne, gælder ogsaa med Hensyn til Skolerne og navnlig med Hensyn til Skolerne for den konfirmerede Ungdom, Ungdomsskolen, hvad man nu vil kalde den. Det er besværligere at faa en saadan Skole skabt ude paa Landet end i Byerne, hvor Lærerkrafterne er til Stede i rigelig Grad, og hvor der er nok til at besøge en saadan Skole. Kunde der ikke baade med Hensyn til disse Skoler og med Hensyn til Biblioteker ske en Centralisering paa den Maade, at enten flere Kommuner eller maaske større Dele af Herrederne kunde slutte sig sammen og for Bogsamlingens Vedkommende holde en Biblio-

tekar, som kunde give Raad og Vejledning, naar nogen ønskede Bøger, handlende om det Fag, hvori vedkommende var beskæftiget. Vi har Haandbøger nok paa alle Omraader, men det skorter, som sagt, meget paa Vejledning. Paa Landet er det almindeligvis saaledes, at Lærerne er Bibliotekarer, og saa vidt mig bekendt gør de dette Arbejde ganske gratis. Man kan derfor ikke forlange, at de skulde gaa saaledes op i denne Gerning, at de kunde udfylde en virkelig Bibliotekars Stilling. For den store Almenhed er der Statsbiblioteket, hvilket vistnok er for lidt bekendt, og jeg har selv erfaret, at man derfra kan faa udmærket Vejledning og gode Bøger til Laans, saa at det nogenlunde kan erstatte den Mangel, jeg her har paavist. Maaske det ogsaa kunde være saadan, at Statsbibliotekerne udsendte større Bogpakker til Folkebogsamlingerne, og at de derfra kunde hente den fornødne Vejledning.

Jeg vil saa ogsaa herfra bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak fra Foreningen af Sognefogder og Lægds mænd i Danmark, fordi der paa Finanslovsforslaget er opført et Beløb, som skal anvendes til Bidrag til Anskaffelse af Telefoner for de nævnte Tjenestemænd. Det er almindelig bekendt, hvilken værdifuld Støtte de kan have i Telefonen i disse Stillinger, som ofte forenes i samme Person, og deres overordnede, Politimestre og Lægdsforstandere, kan have megen Nytte af, at de vedkommende har Telefon, saavel som Befolkningen, ikke mindst den værnepligtige Befolkning. Det er en Trediedel af Udgifterne ved Anskaffelsen, det her foreslaas at yde. Jeg haaber og venter, at de respektive Amtskommuner rundt omkring i Landet vil yde en anden Trediedel, den sidste Trediedel maa saa betales af vedkommende selv.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): I de senere Aar har jeg været i det heldige Tilfælde ved Finanslovens første Behandling at kunne udtale Tilfredshed med den siddende Regering. Jeg maa tilstaa, at det er med særlig Glæde, jeg i Dag ser paa Ministerpladserne, ikke alene fordi jeg der finder de gamle fortræffelige Ministre, men ogsaa fordi jeg der træffer en Socialdemokrat og ydermere en Socialdemokrat, som hører til vort Partis første Mænd, som for faa Aar siden var Arbejder og om Morgenens maatte trave af Sted til Fabrikken for at være der, inden Fløjten peb, og maatte døje Fabrikarbejderens Kaar sammen med sine